

Där drömmar kommer till liv

Hirokazu Koreeda är en ättling till 50- och 60-talens stora film-skapare **Yasujiro Ozu** och **Mikio Naruse**. Koreedas humanistiska familjedramer är distinkt japan-ska, men samtidigt universella. Den forne dokumentärfilmmakaren har fått internationellt erkännande med bl.a. *After Life*, *Nobody Knows* och *Still Walking*.

Tydligen behöver Koreeda stöd från sina närmaste när han filmar. I *I Wish* samlade han sin "filmfamilj" från *Still Walking*. Nästan alla huvudrollsinnehavarna är med, trots att de inte har lika stora roller. Även **Yutaka Yamasaki** är här med sin kamera.

I övrigt fokuserar Koreeda på småbarn, precis som i *Nobody Knows*. Barn som håller ihop och undersöker världen tillsammans. Så mycket mera som de vuxna känner sig rätt så hjälplösa i den. Koichi och Ryu (spelade av bröderna **Maeda**) bor båda på Kyshu-ön, men efter föräldrarnas skilsmässa hamnar de i var sin nya miljö. Den 12-årige Koichi bor i staden Kagoshima tillsammans med sin mamma (**Nene Otsuka**), sin morfar (**Isao Hashizume**) som en gång tillverkade sötsaker och sin rara mormor (**Kirin Kiki**) som gillar att dansa hula.

Kagoshima ligger vid en vulkan som jämt syns i bakgrunden. Dagligen sopar Koichi vresigt vulkanaskan ur sitt rum. Egentligen drömmer han om att vulkanen ska få ett utbrott. Då han och hans mamma flyttar därifrån blir allting som förr.

Koichis bekymmerslöse lillebror Ryu bor i Fukuoka och hoppas inte på att hans föräldrar ska återförenas. Så verkar det i alla fall. Ryu odlar grönsaker, småpratar med skolans sötaste flicka och väntar på att pappa (**Joe Odagiri**) ska komma hem. Hans pappa är rockmusiker. Då han inte spelar är han ute och festar.

Bröderna samtalar ofta på telefon. En dag får Koichi höra om att höghastighetståget Shinkansen ska börja trafikera mellan Fukuoka och Kagoshima. När två tåg, det ena från norr, det andra från söder möts genererar de så mycket energi att den som befinner sig i närheten kan få vilken önskan som helst uppfylld, menar Koichi. Tillsammans med sina vänner gör bröderna upp en plan och börjar spara till tågresan.

Det som präglar hela filmen är väntan. Alla väntar med spänning på att tåget ska tas i bruk. Brödernas morfar drömmer om

att baka en ny version av en gammaldags kaka. En av Koichis vänner drömmer om att hans hund ska återuppstå från de döda. Ryus väninna drömmer om att bli aktris.

Ibland blir det lite väl ostrukturerat: Koreeda pendlar mellan olika människor och deras drömmar. Då han (som i *After Life*) tillämpar dokumentärfilmsteknik och gör några korta "intervjuer" med småbarn känns det nästan tillrättalagt.

Koreedas bästa film om barn är *Nobody Knows*, men också

i *I Wish* bjuder han på sin oförljkenliga magi. Han avstår från melodramatiska vändningar och skapar en rätt så oväntad, men gripande final.

Zinaida Lindén

► Kiseki/ I Wish. Dramakomedi. Japan. 2011. 128 min. Manus och regi: Hirokazu Koreeda. Foto: Yutaka Yamasaki. I rollerna: Koki och Oshiro Maeda, Kirin Kiki, Isao Hashizume, Hiroshi Abe m fl. På japanska, med engelsk text. I Wish visas på Kärlek & Anarki-festivalen 28, 29 och 30.9.